

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๖/๒๕๖๓

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๒๙/๒๕๖๓

วันที่ ๑๓ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง { นางโสภา สุขสวัสดิ์ ที่ ๑ ผู้ร้อง
นายพัฒนพงษ์ สุขสวัสดิ์ ที่ ๒ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นางโสภา สุขสวัสดิ์ และนายพัฒนพงษ์ สุขสวัสดิ์ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย
ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นางโสภา สุขสวัสดิ์ (ผู้ร้องที่ ๑)
และนายพัฒนพงษ์ สุขสวัสดิ์ (ผู้ร้องที่ ๒) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องที่ ๑ กับร้อยตำรวจตรี สงัด สุขสวัสดิ์
ร่วมกันซื้อบ้านและที่ดิน โฉนดที่ ๑๙๓๑ เลขที่ดิน ๔๓ หน้าสำรวจ ๓๐๑ ตำบลกระจัน อำเภออุ้มผาง
จังหวัดสุพรรณบุรี โดยที่ดินแปลงนี้ร้อยตำรวจตรี สงัด สุขสวัสดิ์ เป็นผู้มีชื่อถือกรรมสิทธิ์แต่เพียงผู้เดียว
ต่อมาร้อยตำรวจตรี สงัด สุขสวัสดิ์ ขายที่ดินแปลงดังกล่าวให้แก่นางเกียง บริสุทธิ์ โดยไม่ปฏิบัติตาม
ตามสัญญาประนีประนอมยอมความที่ทำไว้กับผู้ร้องทั้งสองซึ่งศาลจังหวัดสุพรรณบุรีพิพากษาตามยอมไว้
ผู้ร้องทั้งสองเห็นว่าการซื้อขายดังกล่าวไม่สุจริต เนื่องจากไม่แจ้งให้ผู้ร้องทั้งสองทราบ ผู้ร้องทั้งสองยื่นฟ้อง
นายเสนีย์ บริสุทธิ์ และนายเกรียงศักดิ์ บริสุทธิ์ ในฐานะทนายโดยธรรมของนางเกียง บริสุทธิ์
เป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดสุพรรณบุรี ในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ พ. ๘๘๓/๒๕๖๒ ขอให้จำเลยทั้งสอง

- ๒ -

คดีใช้ค่าเสียหายเมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๒ ศาลจังหวัดสุพรรณบุรีมีคำสั่งให้คืนค่าคู่ความให้ทำมาใหม่ภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่มิคำสั่ง เนื่องจากคำฟ้องของผู้ร้องทั้งสองอ่านไม่เข้าใจเขียนฟุ่มเฟือยเกินไป ต่อมาวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๒ ผู้ร้องทั้งสองจัดทำคำฟ้องใหม่ ศาลจังหวัดสุพรรณบุรีมีคำสั่งไม่รับฟ้อง เนื่องจากเป็นคำฟ้องอ่านไม่เข้าใจเหมือนคำฟ้องฉบับเดิม ผู้ร้องทั้งสองกล่าวอ้างว่าคำสั่งดังกล่าวทำให้ผู้ร้องทั้งสองไม่ได้รับความเสมอภาคเท่าเทียมทางกฎหมายตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ และมาตรา ๒๗

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินวินิจฉัยให้ยุติเรื่อง เนื่องจากศาลจังหวัดสุพรรณบุรีมีคำสั่งไม่รับคำคู่ความไว้พิจารณาเป็นอำนาจของศาลในการตรวจคำคู่ความตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๘ วรรคสอง ผู้ร้องสามารถอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ วรรคห้า ประกอบมาตรา ๒๒๗ และมาตรา ๒๒๘ กรณีเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วไม่อยู่ในอำนาจของผู้ตรวจการแผ่นดินที่จะพิจารณายื่นคำร้องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔)

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า คำสั่งศาลจังหวัดสุพรรณบุรีขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ และมาตรา ๒๗

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องทั้งสองต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายใน

เก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่าเป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องทั้งสองขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าคำสั่งของศาลจังหวัดสุพรรณบุรีที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาเป็นคำสั่งที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ นั้น ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องทั้งสองยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง อันทำให้ผู้ร้องทั้งสองมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงตามคำร้องเป็นการขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าคำสั่งของศาลจังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๖๒ ที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาเนื่องจากเป็นคำฟ้องที่อ่านไม่เข้าใจหรือเขียนฟุ่มเฟือยเกินไปขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องไม่ปรากฏว่าผู้ร้องทั้งสองอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวหรือไม่ จึงเป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องทั้งสองไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

- ๔ -

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๕ -

(คำสั่งที่ ๓๖/๒๕๖๓)

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)

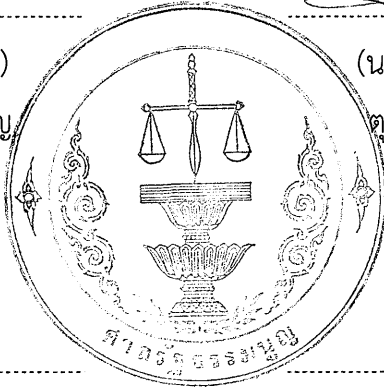
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปิญา อดุชาน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนนต์ เทพพิทักษ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ